

Els historiadors Joaquim Albareda i Joan Esculies presenten 'La Guerra de 1714', que explica les claus del conflicte en un diàleg rigorós, directe i entenedor

El 1714 més accessible

Elisabeth Roura
BARCELONA

D'entrada, no sembla res de nou. Un altre llibre de la Guerra de Successió. Un altre títol nascut en el marc del Tricentenari. Un altre motiu per avivar la reflexió nacional. Però *La Guerra de 1714* (Pòrtic, 2013) trenca esquemes i busca un enfoc que acostia el conflicte al lector comú, sense ambigüitats. 150 pàgines, un diàleg àgil i concís entre dos historiadors i un retrat de Felip V de cap per avall que t'obliga a fer giravoltar la coberta. "La clau catalana d'un conflicte mundial", resa el subtítol. Quin conflicte mundial?

Joaquim Albareda i Joan Esculies s'asseien fa pocs dies a El Born Centre Cultural per presentar un llibre que repassa el període històric de 1700 a 1715. Esculies, un historiador encuriós, fa preguntes concretes i enginyoses a Albareda, historiador expert situat a la cadira del mestre. El projec-

Els historiadors Joan Esculies i Joaquim Albareda, coautors de 'La Guerra de 1714', a El Born Centre Cultural ■ ORIOL DURAN

"La història és molt útil, ha de servir per raonar i entendre el present", va dir Albareda

te era arriscat i hagués pogut caure fàcilment en el tòpic del llibre d'història complex, allunyat del vocabulari del lector no especialitzat, ple de dates, xifres i topònims. En canvi, els autors han elaborat un retrat polític, militar i social del conflicte des d'un

punt de vista didàctic. Segons Esculies, "cada cop s'ensenya menys història, per això ara és la mateixa societat la que sent interès i busca la informació".

Tenint en compte que el conflicte entre borbònics i austriacistes va implicar tot Europa, la guerra ha

tingut molt poc protagonisme en el nostre imaginari col·lectiu. D'una banda, moltes generacions de catalans escolaritzats durant el franquisme desconeixen la història de Catalunya i, de l'altra, les noves generacions encara l'estudien des d'una òptica cen-

tralista. "Hi ha moltes versions diferents sobre el setge de Barcelona: alguns historiadors diuen que l'endemà de l'11 de Setembre els catalans es van llevar i es van posar a treballar. Com pot ser? Molts van ser executats i Barcelona estava destruïda, no tenien ni aigua ni menjar", critica Albareda.

Esculies formula preguntes concretes com si fos el mateix lector i Albareda les respon amb un discurs proper perquè, segons diu, "la història és molt útil i ha de servir per raonar; si coneixem el passat, sabrem entendre el present". Els autors confirmen que la intenció era escriure "pensant en el lector, en proporcionar-li respostes amb una mirada posada en el present". En un moment de debat intens sobre la relació entre Catalunya i Espanya, resulta clau conèixer les seves arrels perquè, segons Albareda, "d'allà vénen els problemes que tenim, a nivell polític, econòmic, lingüístic i cultural". ■